

angaar, saa skal jeg først omtale Nr. 5. Disse svære Olier, Tjæreolier tror jeg, man kalder dem, som jo have faaet en betydelig Nedsættelse i Forvejen, ere allerede haardt nok medtagne, og der er derfor efter min Mening ikke nogen Grund til yderligere Nedsættelse.

Saa er der Ændringsforslag Nr. 7 til Løbe-Nr. 178, 179 og 180. Til den store Papirposition er der stillet for det første nogle Ændringer, der berøre de saakaldte Jacquardpapper, som, saa vidt mig bekendt, ikke fabrikeres her i Landet og hvis lave Toldsats man derfor fra mit Synspunkt ikke kan have noget imod. Jeg kommer dernæst til Nr. 179, hvor Satsen, der allerede er nedsat fra 33 til 24 Øre, nu nedsættes igen til 16 Øre; derved rammer man en bestemt Fabrikation, et bestemt Erhverv, saaledes at det, efter alt hvad jeg kan skønne, er dødsdømt. Det forekommer mig at være meget uheldigt at foretage denne Nedsættelse, saa meget mere, som Satsen 24 Øre, under hvilken disse Bedrifter dog endnu kunne eksistere, er den Sats, der er fastsat i sin Tid i Samraad med det tidligere Medlem af dette Ting, Hr. Peschcke-Køedt. Nu sætter man den endnu længere ned, til 16 Øre, og det betyder, at disse Bedrifter, som ikke ere store og som der ikke er stor Indtægt ved, ikke ville kunne klare sig, efter alt hvad jeg er i Stand til at skønne.

Jeg skal saa omtale forskellige Konserver, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) ikke kunde forstaa, hvad jeg kunde have imod. For det første har jeg nu det mod at gaa med til en Nedsættelse, at man ikke faar Tid til at undersøge dens Virkning, det er den almindelige Grund. Men efter at jeg nu har undersøgt Sagen, vil jeg sige, at denne Nedsættelse kunde jeg ønske at faa ganske anderledes udarbejdet, end den er. Disse Fiskekonserver tages ud af den Gruppe, hvor de naturligt høre hjemme, nemlig mellem Hermetik, og sættes ind under en anden Gruppe for Kager, Brystsukker, Bolsjer og slige søde Sager. Det er jo kun et formelt Spørgsmaal, som ikke vil være afgørende for mig. Men saa er der det, at de sættes ned under den Sats, de have nu, og disse Konserver skulle, saa vidt jeg kan se, ikke blot omfatte Fiskeboller, som ere den egentlige Grund til Nedsættelsen, men de omfatte ogsaa meget dyrere Konserver, som Tunfisk, Laks og andre, og det er jo rene Luksusartikler, som jeg ikke synes, der er nogen Grund til at gaa saa langt ned med.

Det er nærmest en Finanstold. Nu tror jeg ikke, at denne Nedsættelse just er en af dem, der vælte noget, i saa Henseende har det ikke den Betydning som flere andre. Men det er en Nedsættelse, som rammer paa et Sted, hvor man maaske slet ikke har tænkt, den skulde ramme, idet, hvis Fabrikkerne kunne lade den gaa videre over paa deres Raastoffer, saa kommer den til at ramme nogle Fiskere, som netop i Afsætningen af en bestemt Vare have et særdeles godt Marked i disse Konserverfabrikker. Fiskebollerne blive nemlig lavede af en mindre Sort Kuller, som Fiskerne ikke kunne afsætte til Eksport, hvorfor det er hensigtsmæssigt for dem at have et Marked i Konserverfabrikkerne. For selve Fabrikkerne, hvis Erhverv i øvrigt ikke er særlig lukrativt, vil Nedsættelsen neppe have nogen afgørende Betydning, men det var ikke umuligt, at den vil ramme Fiskerne. Derfor kunde jeg have ønsket her, som i øvrigt ved snart sagt alle Positioner, at have ganske anderledes Tid til at undersøge Spørgsmaalene nærmere. Under alle Omstændigheder synes jeg, at naar man nu endelig vilde glæde de norske Fiskere, eventuelt samtidig med, at man bedrøvede vore, kunde man have holdt sig til Fiskebollerne i Stedet for at bruge det almindelige Udtryk Fiskekonserver, der omfatter rene Luksusting som fine franske Sardiner og andre Sager, som jeg har nævnt.

Min stakkels Fabrikant af Kørnøg er der intet Hensyn taget til, ham lader man ryge, man har ingen Medlidenhed med ham. Jeg antager, det er, fordi hans Vare er saa sort, for en anden Vare, som er hvid — Kridt — har man taget Hensyn til og givet noget. -- Om dette noget er tilstrækkeligt, skal jeg ikke kunne udtale mig om, jeg har ikke kunnet faa fat i de vedkommende Folk i den korte Tid, der var levnet mig til at undersøge Sagen.

Saa komme vi til det store Spørgsmaal om Kabel- og Traadfabrikken. Der maa jeg minde lidt om denne Positions Historie, fordi den er typisk for den hele Behandling af Toldlovforslaget. Man saa som bekendt fra Saglighedens Højder i sin Tid ikke, at denne store Virksomhed eksisterede, og da Virksomheden var saa fræk, kan jeg sige, at melde sig og gøre opmærksom paa sig selv, saa blev dens Andragende koldt afvist: det kunde ikke være anderledes. Saa drog jeg det frem her i mit Indlæg ved 2den Behandling, og jeg blev saa bagefter skældt Huden fuld